

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Sensonensi Archiepiscopo & suffraganeis ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nestum, facientes quod statueritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari; contradictores, si qui fuerint, vel rebelles per censuram eandem sublato appellationis obstaculo compescentes. Ad hæc, præfatum monachum, si absque scandalo fieri poterit, faciatis recipi, salva ordinis disciplina, in monasterio antedicto. Alioquin ipsum in alio monasterio ejusdem ordinis collocetis. Nullis litteris veritati & justitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea &c. usque exequantur. Datum Laterani Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ELECTO ET PRÆPOSITO
Colocensibus.*

*Epist. 133.
Confirmatur
electio Præpo-
siti Cibiniensis.
Vide infra epist.
85. & infra
epist. 136.*

Sicut dilectus filius magister R. nobis exponere procuravit, carissimus in Christo filius noster Vngariæ Rex illustris ipsum ad præposituram Cibiniensem duxit canonicè præsentandum. Verùm quia præpositura eadem ad nos in spiritualibus nullo pertinet mediante, nobis humiliter supplicavit ut sibi eam in his quæ ad nos pertinent conferremus. Nos autem quod per dictum Regem factum canonicè fuerat approbantes, per apostolica vobis scripta mandamus quatinus dictum R. in eadem præpositura instituire auctoritate apostolica procuretis. Datum Laterani x. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ILLVSTRI REGI CASTELLÆ.

*Epist. 154.
Consolatur eum
in tribulatione
sua, & dat in-
dulgentias.*

Cum personam tuam inter catholicos Reges speciali diligamus in Domino caritate, in his quæ secundum Deum requiris à nobis favorem tibi apostolicum libenti animo impertimur. De infortuniis ergo quæ nuper serenitati regis acciderunt paterno tibi condolemus affectu. Et ut favorem apostolicum excellentiæ regis sentias non deesse, juxta petitionem tuam & instantiam dilecti filij Segobiensis electi nuntij tui, qui circa promotionem ejusdem negotij extitit sollicitus & attentus, Archiepiscopis & Episcopis per regnum Franciæ ac Provinciam constitutis nostris damus litteras in mandatis ut subditos suos sedulis exhortationibus moneant & inducant, in remissionem omnium peccatorum ex parte Dei & nostra verè penitentibus injungentes, ut cum Sarracenis in octavis Pentecosten proximo affuturis campestre bellum indixeris, in hoc tibi necessitatis articulo succurrentes, necessarium impendant auxi-

*Vide lib. 13.
epist. 183. lib.
14. epist. 3. 4.
lib. 15. epist.
15.*

lium in rebus pariter & personis, ut per hæc & alia quæ fecerint, cœlestis regni gloriam consequantur. Pari quoque remissione gaudere concedimus peregrinos qui propria devotione undecunque processerint ad idem opus fideliter exequendum. Monemus igitur serenitatem regiam & hortamur quatinus totam spem tuam ponens in Domino Deo tuo, te humilis coram ipso, qui gratiam suam dat humilibus, & reddit retributionem superbis, quia potens est ut te faciat de inimicis crucis Christi magnificè triumphare. Ceterum quia nunc ferè totus mundus turbatus est & positus in maligno, consulimus & monemus ut si competentes treugas invenis, ipsas recipias, donec opportunus tempus adveniat quo ipsos valeas securitus expugnare. Datum Laterani 11. Nonis Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*SENONENSI ARCHIEPISCOPO
& suffraganeis ejus.*

Recepimus litteras dolore plenas & timore non vacuas quibus carissimus in Christo filius noster Aldephonsus Rex Castellæ illustris significavit quod Sarraceni hoc anno intrantes Hispaniam in multitudine gravi, quoddam castrum Cisterciensis ordinis fratrum, quod Salvaterra vocatur, hostiliter obfederunt, quod bellicis machinis infestantes ad ultimum occuparunt. Attendens ergo præfatus Rex quod nisi eis campestri bello fortiter resistatur, ipsi tum propter innumerabilem multitudinem personarum, tum propter irruptionem machinarum durissimam, universas munitiones suæ possint nefandè subicere ditioni, campestre illis bellum indixit in octavis Pentecosten proximo affuturis, eligens mori potius quam Christianæ gentis mala videre. Vnde nobis humiliter supplicavit quatinus ei necessarium faceremus auxilium impertiri per catholicæ fidei professores. Nos igitur pium ejus propositum in Domino commendantes, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus subditos vestros sedulis exhortationibus moneatis, in remissionem omnium peccatorum ex parte Dei & nostra verè penitentibus injungentes, ut ei præscripto termino in hoc necessitatis articulo succurrentes, necessarium impendant auxilium in rebus pariter & personis, ut per hæc & alia bona quæ fecerint, cœlestis regni gloriam consequi mereantur. Pari quoque remissione gaudere concedi-

*Epist. 154.
Epist. 154.
Epist. 154.
Epist. 154.*

mus peregrinos, qui propria devotione, undecunque processerint ad idem opus fideliter exequendum. Taliter autem studeatis exequi quod mandamus ut sollicitudo vestra clareat in effectu, nosque devotionem vestram valeamus merito commendare. Datum Laterani 11. Kalend. Februarij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

Nella istios decretalis mentio exeat in codice Colbertini. Et patet ad hanc a quodam haliolo.

Cum Iacobus & Marcus viduas matres haberent, uterque matrem alterius duxit legitime in uxorem, & prolem suscepit ex ipsa. Queris igitur utrum filius & filia sic suscepti possint adinvicem matrimonialiter copulari. Nos autem breviter respondemus, quod cum inter eos consanguinitas primi & secundi gradus existat, legitime conjungi non possunt.

ILLUSTRI REGI VNGARIÆ.

Ep. 116. De concordia inter Ecclesias Strigoniensem & Colocensem.

ILLA te, fili carissime, caritatis prerogativa diligimus, cum inter alios mundi Principes erga personam nostram & sacrosanctam Romanam Ecclesiam devotissimum te sciamus, quod preces & petitiones ex parte tua nobis oblatas intendimus libenter admittere, quantum cum nostra possumus honestate. Inde siquidem fuit quod venerabilem fratrem nostrum Vesprumensem Episcopum ad sedem apostolicam accedentem paterna benignitate suscepimus, & qua tam per eum quam per tuas nobis litteras intimasti pleno concepimus intellectu. Qui denique inter caetera proposuit coram nobis quod cum de pace perpetuo statuenda inter Strigoniensem & Colocensem Ecclesias diu fuerit te mediante tractatum, tandem venerabilis frater noster Strigoniensis Archiepiscopus de consensu & voluntate suffraganeorum Strigoniensis Ecclesiae, videlicet Agriensis, Georiensis, & praefati Vesprumensis Episcoporum ex parte una, & dilectus filius Colocensis electus de voluntate suffraganeorum Colocensis Ecclesiae, Waradiensis videlicet, Cenadiensis, & Vtrasilvani Episcoporum ex altera, in certam formam concordiae devenerint, quam per praefatos Georiensem & Vesprumensem Episcopos redigi mandaverunt in scriptis, cum illam in scriptis redactam in medium produxissent, & super ea fuisset diutius disputatum, tandem ita correctae extitit & conscripta quod eam pars approbavit utraque, & tam Strigoniensis Archiepiscopus quam Colocensis electus cum Ecclesiarum suarum suffraganeis ad sancta Dei evangelia juraverunt quod formam pacis quae continebatur in illo scripto posito coram

Vide supra tit. 14.

eis firmiter observarent, & laborarent ad hoc nihilominus bona fide ut nos compositionem confirmarem eandem. P. quoque Quinquecelesiensis Praepositus, ab Episcopo suo missus pro eo, & Benedictus Praepositus sancti Thomae, necnon & Iacobus Scholasticus Strigoniensis pro Capitulo ejusdem Ecclesiae, a quo sub debito juramenti se asseruerunt habere mandatum, & Hubaldus Pofoniensis Praepositus, juraverunt etiam illud idem. Pro Colocensi vero Ecclesia Iacobus Colocensis & Hofmundus sancti Laurentij Praepositi praestiterunt consimile iuramentum. Unde praefatus Episcopus ex parte tua nobis humiliter supplicavit ut compositionem eandem, quam sigillorum praedictorum ecclesi & Varadiensis, Cenadiensis, Vtrasilvani, Agriensis, & ipsius Vesprumensis Episcoporum, necnon Capitulum Colocensis & Bachiensis nobis exhibuit munimine roboratum, auctoritate dignaremur apostolica confirmare, cujus tenor talis est. IN NOMINE patris & filij & spiritus sancti. Amen. Haec est forma pacis inter Strigoniensem & Colocensem Archiepiscopos. Prima coronatio Regum Vngariae specialiter spectat ad solam Strigoniensem Ecclesiam. Veruntamen si Strigoniensis Archiepiscopus non possit vel malitiose nollet Regem coronare, vel Strigoniensis Ecclesia vacaret, coronet Regem Colocensis, nullum ex tali coronatione jus sibi vendicando in prima coronatione. Secunda coronatio ei deinceps aequaliter pertinet ad utramque. De proventu monetae decima pertineat ad Ecclesiam Strigoniensem, ubicunque in regno Vngariae ceditur. Quod si cudi desierit generalis moneta totius Vngariae, quicquid loco generalis monetae successerit, decimam habeat Strigoniensis Ecclesia. Strigoniensis Archiepiscopus renuntiat omni jurisdictioni & juri spirituali quod habebat vel habere videbatur in provincia Colocensi; praeter decimam monetae, si ibi contingeret fabricari. Iudicium officialium domus regiae quilibet Episcopus habeat in sua parrochia. Exhibitio sacramentorum Regibus & Reginis & eorum liberis tam ad ipsos Archiepiscopos quam ad alios Episcopos in suis parrochiis pertineat pro voluntate Regis. In omnibus aliis utriusque Ecclesiae jura sua conserventur illaesa & consuetudines antiquae. Si qua autem privilegia vel rescripta quandocunque prolata fuerint contra hanc formam, vires non habeant. salva in omnibus auctoritate apostolica. Quod si Papa

Vide lib. 14. epist. 42. 43.